

TILL SIST

JOHAN ANDERSSON:

DEN STORA SAMMANSVÄRJNINGEN

Det ligger ett mörkt moln över Sverige. Reaktionsnära mansgrisar marscherar på jakt efter kvinnor, barn och en eller annan mjukispappa. Hänsynslöst drar de fram, utan minsta pardon, för att slå sönder framgångsrika lösningar som vunnit massornas gillande under årtionden.

Låter det skrattretande?

Javisst, men den som i början av juli hade tillfälle att ta del av alster i vilka s märkta debattörer ondgjorde sig över vårdnadsbidraget kunde förnöjt konstatera att det tjugonde århundradets människor ingalunda förlorat förmågan att berätta sagor.

En våg av manus vällde in över landets tidningar. I Aftonbladet gick det så långt att denna kvällsdrake periodvis nästan nödgades avskaffa sin debattsida för att göra om den till antivårdnadsbidragssida.

Det var ingen måtta på ilskan. I Uppsala Nya Tidning (1/7) framträdde den

alltid lika nyanserade Birgitta Dahl. Hon hade fått tag i ett TT-telegram, i vilket förtäljdes att ett vårdnadsbidrag skall införas och hetsat upp sig ordentligt.

"Förslaget utgör ett generalangrepp på vår barn-, familje- och jämställdhetspolitik", utbrast fru Dahl. Ja, det innebär till och med en slakt på allt det fina som Rörelsens röda arbetsmyror byggt upp under decennier.

Birgitta Dahls artikel uppskattades förmodligen av fler än mig – om än på andra grunder, ty några dagar senare (Aftonbladet 5/7) finner man en liten inlaga av en tidigare s-statssekreterare vid namn Bo Göransson. Han verkade ha lagt karbonpapper mellan en del bitar i fru Dahls inlägg och sitt eget. Dock kompletterade han med lite nya uppgifter. Enligt Göransson är vårdnadsbidraget förmodligen en maskerad arbetsmarknadspolitisk åtgärd och dessutom försöker regeringen smygvägen införa grundtryggheten!

I Aftonbladets spalter rymdes som

sagt många arga Rörelse-debattörer. Tisdagen den 6 juli fick Monica Breidensjö, chef för TCO:s arbetslivsenhet, möjlighet att ge sin bild av det hela. Enligt henne låg det till så här: "Mycket talar för att det till synes könsneutrala vårdnadsbidraget handlar om att stödja familjerna att själva fatta beslut om att kvinnan skall vara hemma" och förslaget måste därför anses vara ett slag mot alla pappor. De borgerliga politikerna vill hindra dem från att vara med sina barn. Som kläm på sin artikel utbrast Monica Breidensjö att "ett bidrag som inte är könsneutralt borde vara otänkbart i ett modernt samhälle".

Dagen efter var socialdemokraternas partisekreterare Mona Sahlin i farten. Och hon kan ju som bekant uttrycka sig så att vanligt folk förstår. Mona hade kommit till insikt om att vårdnadsbidraget skall lotsas genom riksdagen på följande sätt: "Grabbarna gör upp medan kvinnorna tittar på". Med tanke på att tjejerna inte ens får vara med (ministären Bildts kvinnliga medlemmar var förmodligen kommenderade till syjuntan

när regeringsbeslutet togs) kan man ju förstå att fru Sahlin anser att reformen är "gubbsjuk".

Men det är faktiskt ännu värre än så, för inte nog med att vårdnadsbidraget tillkommit för att tillfredsställa rundmagade herrar som gillar snusk, nej, det är dessutom rena klasslagen riktad mot arbetarklassens kvinnor. Det tyckte åtminstone LOs Boel Carlsson (Aftonbladet 7/7).

Detta får henne att utgjuta sin besvikelse över folkpartiledaren Bengt Westerberg (som för övrigt även Birgitta Dahl och Mona Sahlin är gramse på). Hur kan du svika jämställdheten, Bengt, frågar hon. Svaret har hon faktiskt själv: "Pöbeln skall inte kunna räkna med jämställdhet i ett borgerligt samhälle".

Så nu vet ni det. Kvinnor, barn och pappor – det finns inte någon kategori som kommer helskinnad undan när mörkermännen drar fram med vårdnadsbidraget i sina händer. Det blir slakt, gubbsjuka och pöbel i rännstenen. Tänk vad man kan åstadkomma mycket med 2 000 kronor i månaden.